

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji
Maciej Świrski

DR.414.66.11.2024

Warszawa, dnia 4 października 2024 r.

Ewa Maria Błachowiak
ul. Lecha 10
62-200 Gniezno

D E C Y Z J A Nr DR-118/2024-1/555/K

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96, dalej jako: u.r.t.) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270 z późn. zm., dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 lipca 2024 r., uzupełnionego pismem z dnia 30 sierpnia 2024 r. (sygn. DR.414.66.2024), **Ewy Marii Błachowiak**, zamieszkałej w Gnieźnie, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Wydawnictwo „AGA” Ewa Błachowiak oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 254/2024 z dnia 26 września 2024 r.

postanawia się

rozłożyć na cztery raty II ratę opłaty koncesyjnej w wysokości **2.728,20** (słownie: dwa tysiące siedemset dwadzieścia osiem i 20/100) **złotych**, wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr **555/K/2023-R** z dnia 20 kwietnia 2023 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 223/K/2013-R, udzielonej na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „**RADIO GNIEZNO**”, w następujący sposób:

I rata - 682,20 (słownie: sześćset osiemdziesiąt dwa i 20/100) **złote** - płatna do dnia **31 października 2024 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **13,00** (słownie: trzynaście) **złotych**;

II rata - 682,00 (słownie: sześćset osiemdziesiąt dwa) **złote** - płatna do dnia **30 listopada 2024 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **17,00** (słownie: siedemnaście) **złotych**;

III rata - 682,00 (słownie: sześćset osiemdziesiąt dwa) **złote** - płatna do dnia **31 grudnia 2024 r.** wraz z naliczeniem opłaty prologacyjnej w wysokości **22,00** (słownie: dwadzieścia dwa) **złotych**;

IV rata - 682,00 (słownie: sześćset osiemdziesiąt dwa) **złote** - płatna do dnia **31 stycznia 2025 r.** wraz z naliczeniem opłaty prologacyjnej w wysokości **26,00** (słownie: dwadzieścia sześć) **złotych**.

U z a s a d n i e n i e

Decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr 555/K/2023-R z dnia 20 kwietnia 2023 r. została udzielona Ewie Marii Błachowiak zamieszkałej w Gnieźnie koncesja na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 223/K/2013-R, udzielonej na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „RADIO GNIEZNO”.

Zgodnie z ww. decyzją z dnia 20 kwietnia 2023 r. opłata za udzielenie koncesji wyniosła 27.282 (słownie: dwadzieścia siedem tysięcy dwieście osiemdziesiąt dwa) złote. Opłata ta została rozłożona na 10 rat, po 2.728,20 zł każda.

Pismem z dnia 22 lipca 2024 r., uzupełnionym pismem z dnia 30 sierpnia 2024 r., Koncesjonariusz złożył wniosek o rozłożenie II raty wynikającej z ww. decyzji na cztery raty, płatne w terminach wskazanych przez Koncesjonariusza.

Jednocześnie zawnioskowano o *odstąpienie od naliczania odsetek*.

Przedmiotową opłatę należało uiścić do dnia 25 czerwca 2024 r. (wniosek o udzielenie przedmiotowej ulgi wpłynął do Biura KRRiT 25 lipca 2024 r., czyli po terminie płatności II raty).

Koncesjonariusz umotywowował swój wniosek bardzo trudną sytuacją finansową.

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub

rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wniosek Ewy Marii Błachowiak o rozłożenie na raty II raty opłaty koncesyjnej wynikającej z ww. decyzji Przewodniczącego KRRiT z dnia 20 kwietnia 2023 r. wpłynął po upływie terminu do jej wniesienia (termin płatności raty opłaty koncesyjnej upłynął 25 czerwca 2024 r., zaś wniosek wpłynął do tut. Organu w dniu 25 lipca 2024 r.), a co za tym idzie, **należało naliczyć odsetki za zwłokę** w wysokości **440,00** (słownie: czterysta czterdzieści) **złotych**. Z uwagi na nieopłacenie ww. raty w terminie, zostało również wystawione upomnienie nr 32/2024 (**koszt wystawienia upomnienia: 16,00 zł**, słownie: szesnaście złotych).

Odnosząc się zaś do wniosku o *odstąpienie od naliczania odsetek* zauważyć należy, iż zgodnie z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach: od zaległości podatkowych, których zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej, włącznie z tym dniem, z zastrzeżeniem § 10 z dniem złożenia wniosku o udzielenie ulgi.

Co za tym idzie, dalsze odsetki za zwłokę nie zostaną Koncesjonariuszowi naliczone (pozostaną do zapłacenia jedynie odsetki naliczone przed złożeniem wniosku o udzielenie ulgi).

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 u.f.p., do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Tym samym Organ rozkładając przedmiotową należność na raty zobligowany był do ustalenia opłaty prolongacyjnej dla każdej z rat (art. 57 § 1 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.).

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności, jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż: *przesłanki "względy społeczne lub gospodarcze" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną.*

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063): *ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był po prostu z nich zwalniany. W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.*

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. Wnioskodawca przedstawił zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L za rok podatkowy 2023. Wynika z niego, że pani Ewa Błachowiak uzyskała w omawianym roku przychód na prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 667,8 tys. zł oraz wypracowała dochód brutto w wysokości 157,8 tys. zł.

Wniosek o udzielenie ulgi uzupełniono o informację o przychodach i kosztach uzyskanych w okresie 1 stycznia – 31 lipca 2024 r. (podsumowanie księgi przychodów i rozchodów), z której wynika, że w bieżącym roku przychody z działalności gospodarczej p. Ewy Błachowiak wyniosły 214,6 tys. zł, a osiągnięty wynik finansowy był ujemny i wyniósł -34,7 tys. zł.

Należy zauważyć, że średniomiesięczne przychody w 2023 r. wynosiły 55,6 tys. zł, natomiast w 2024 r. wynosiły 30,6 tys. zł, co oznacza bardzo wysoki spadek w bieżącym roku, wynoszący 45%.

Z powyższego wynika, że Wnioskodawca w okresie styczeń - lipiec 2024 r. zanotował znaczące pogorszenie sytuacji finansowej w porównaniu do poprzedniego roku, poniósł stratę na prowadzonej działalności gospodarczej, co może się przekładać na trudną sytuację płatniczą i problemy z wywiązywaniem się z bieżących zobowiązań.

4. Mając powyższe na uwadze KRRiT uznała, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty II raty wynikającej z decyzji Nr 555/K/2023-R przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego. W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W dniu 26 września 2024 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 254/2024, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT do rozłożenia na cztery raty II ratę w wysokości 2.728,20 złotych, wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr 555/K/2023-R z dnia 20 kwietnia 2023 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres. Niniejszą uchwałą upoważniono również Przewodniczącego KRRiT do ustalenia wysokości rat oraz terminów ich płatności, jak również do określenia wysokości opłat prolongacyjnych oraz terminów ich płatności w zw. z udzieleniem przedmiotowej ulgi.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego KRRiT w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w zw. z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w zw. z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Przewodniczący
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Maciej Świrski
/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. **Ewa Maria Błachowiak**, ul. Lecha 10, 62-200 Gniezno;
2. aa.